

[Erik Eriksen.]

Solskin, tromlet og bragt i Stand o. s. v. Flere Mennesker gik og ventede kun paa at faa Chansen for at flyve til København.

I det hele taget tror jeg, det maa erkendes — og det erkendes vel ogsaa fra alle Sider paa dette Tidspunkt —, at Flyvepladsen i Esbjerg er overordentlig god og velegnet og har kunnet beflyves under hele Isprioden. Det har heller ikke manglet paa Anvisninger; men desværre var det i flere Uger ganske ugørligt at raabe Luftfartselskabet op, naar Røsterne kom vestfra. Luftfartselskabet havde sin egen uforgribelige Mening, og denne Mening gik i Hovedsagen ud paa, at til det egentlige Danmark kunde man kun henregne København og Aalborg.

Først efter flere Ugers Forløb blev der Adgang til Flyvning til Esbjerg. Nu er jeg godt nok klar over, at det nytter ikke at græde over spildt Mælk; men alligevel kan det med Henblik paa Fremtiden have sin Interesse at vide, om den højtærede Minister billiger den Behandling, Vestjylland her har været ude for. Jeg vil derfor slutte med at stille den højtærede Minister det Spørgsmaal, hvorfor der gik saa lang Tid, inden Flyvningen til Esbjerg paabegyndtes. Havde det ikke været muligt for den højtærede Minister at gøre sig noget stærkere gældende over for det statsstøttede og koncessionerede Luftfartselskab?

Ministeren for offentlige Arbejder (Axel Sørensen): Jeg maa maaske begynde med at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, der rettede et direkte Spørgsmaal til mig vedrørende Flyvningen paa Esbjerg Lufthavn. Jeg behøver formentlig ikke at give Udtryk for Beundring og Anerkendelse af den Indsats, der er ydet af Esbjerg Kommune i Bestræbelserne for at tilvejebringe en moderne Lufthavn. Men paa det Tidspunkt, da der var Tale om at sætte de store Condor-maskiner i Fart, blev den Opfattelse hævdet, af Luftfartselskabet og af de øvrige luftfartsagkyndige, som jeg maa holde mig til, at man ikke turde inklade sig paa at flyve med dem til Esbjerg.

Hvad angaar Postbesørgelsen og Passagertrafikken i øvrigt, maatte det ud fra Postvæsenets Synspunkt være naturligt at opstille den Betragtning, at det er lidt urimeligt at flyve helt over til Esbjerg med Post og Passagerer, som delvis skal tilbage med Jernbanen, ja, for en Dels Vedkommende endda helt tilbage til Nyborg. Endelig maatte der af Postvæsenet ogsaa

opstilles den Betragtning, som man maatte tillægge afgørende Betydning, at ved at flyve til den af Postvæsenet lejede Flyveplads ved Marslev opnaaede vi at forkorte Flyvetiden saa meget, at der blev større Mulighed for Besørgelse af Post og Passagerer, end hvis de af Postvæsenet chartrede Maskiner skulde flyve paa længere Strækninger. Vi fik altsaa, ved at holde os længst og tættest muligt til den af Postvæsenet lejede Plads ved Marslev og ved Udnyttelse af de af Postvæsenet chartrede Maskiner, Mulighed for at besørge Posten i størst muligt Omfang og for at give Adgang til Passagerflyvning i størst muligt Omfang.

Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ret i, at Store Bælts-Overfarten kunde have været opretholdt noget længere. Jeg tror ikke, det er rigtigt, men det er muligt, at det ærede Medlem har Ret. Men vi stod paa det Tidspunkt, da „Storebjørn“ blev taget fra Store Bælt og sat i Arbejde paa andre Pladser, over for Valget imellem at gøre et Forsøg med problematisk Nytte paa at opretholde Store Bælts-Overfarten eller at komme de Skibe til Hjælp, der laa med Varer, som vi trængte til at faa i Havn, og som der var Mangel paa, og som man ikke, som jeg i hvert Fald ikke, turde tage Ansvar for vedblivende at lade ligge uden Hjælp.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Bindslev gjorde om Isbaadstransporten, kan jeg besvare med en Henvisning til de Udtalelser, jeg fremsatte tidligere her i Dag. Jeg understreger kun, at min Betragtning og den Betragtning, som har været Statsbanernes i Bedømmelsen af dette Forhold, har været den, at den Mængde Gods, der kunde transporteres, var saa ringe, at Ansvar for at iværksætte og foretage denne Transport under de Forhold og med den Risiko, der var forbundet med det, vilde være urimelig, og at man derfor burde lade være.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen gjorde om Isbryderhjelpen andetsteds, skal jeg ligesom enkelte andre Bemærkninger, der er fremsat under denne Debat, lade gaa videre til min Kollega Handelsministeren, under hvem Isbrydningsarbejdet og -materiellet sorteres.

Til det ærede Medlem Hr. Christianis Spørgsmaal, om de rejsende kan paaregne under Isoverfart at faa gratis Mad, skal jeg svare, at ingen rejsende, naar de paa Grund af Isvanskeligheder er ude paa en lang Tur, maa sulte, fordi de ikke har Penge nok med. Jeg kan tilføje i Forbindelse hermed — det gælder ogsaa en Bemærkning, der blev